

Primer romiatge de sant Josepmaria a Sonsoles

Relat de l'historiador Andrés Vázquez de Prada sobre el romiatge que sant Josepmaria va realitzar el 2 de maig de 1935 a l'ermita de Nostra Senyora de Sonsoles (Àvila, Espanya). Al maig, mes que la pietat cristiana dedica a la Verge Maria, molts cristians tenen el costum d'honrar a la Mare de Déu realitzant un romiatge.

02/05/2022

En el llibre *‘El Fundador del Opus Dei’*, l'historiador Andrés Vázquez de Prada relata el viatge que sant Josepmaria, acompanyat per dos estudiants, va realitzar a Àvila per a honrar a la Mare de Déu en la seva ermita de Sonsoles. Actualment, en aquesta ermita, una placa recorda aquell primer romiatge del fundador de l'Opus Dei.

“Quan s'apropava el final de curs i comptava en Ferraz amb un bon planter de gent jove, del qual esperava vocacions i residents per a l'any següent, Mn. Josepmaria (...) volia agrair a Nostra Senyora, d'una manera especial, els favors que d'ella havien rebut aquest curs. Aniria acompanyat de Ricardo i de José María G. Barredo a Sonsoles el dos de maig”.

Així ho assenyalava en els seus escrits el Fundador de l'Opus Dei: **Decidida la marxa a Sonsoles, vaig voler celebrar la Santa Missa a DYA abans d'emprendre el camí d'Àvila. En la Missa, en fer el memento, amb intenció molt particular —més que meu— vaig demanar al nostre Jesús que augmentés en nosaltres —en l'Obra— l'Amor a Maria, i que aquest Amor es traduís en fets.**

Ja en el tren, sense voler, vaig anar pensant en el mateix: la Senyora està contenta, sens dubte, de l'afecte nostre, cristal·litzat en costums virilment marianes: la seva imatge, sempre amb els nostres; la salutació filial, en entrar i sortir de la cambra; els pobres de la Mare de Déu; la col·lecta dels dissabtes; omnes... ad Jesum per Mariam; Crist, Maria, el Papa... Però, en el mes de maig, feia falta una mica més. Llavors, vaig entreveure el “Romiatge de Maig,

com costum que s'ha d'implantar — que s'ha implantat— en l'Obra”.

Sense entrar en el recinte emmurallat [d'Àvila], es van encaminar directament cap a l'ermita. Des de lluny veien el santuari a la part alta del vessant. Van resar un rosari a la pujada; un altre, dintre, davant la imatge de la Mare de Déu, enmig d'exvots i ofrenes; i la tercera part, de tornada a l'estació d'Àvila. De les incidències del romiatge va treure tema el sacerdot per a fer les seves consideracions sobre la perseverança:

Des d'Àvila —conta sant Josep maria —, anàvem contemplant el Santuari, i —és natural—, en arribar a la falda de la muntanya va desaparèixer de la nostra vista la Casa de Maria. Comentàrem: així fa Déu amb nosaltres moltes vegades. Ens mostra clar la fi, i ens

fa contemplar, per a afermar-nos en el camí de la seva amabilíssima Voluntat. I, quan ja estem a prop, ens deixa en tenebres, abandonant-nos aparentment. És l'hora de la temptació: dubtes, lluites, fosc, cansament, desitjos de tombar-se al llarg... Però, no: endavant. L'hora de la temptació és també l'hora de la Fe i de l'abandó filial en el Pare-Déu. Fora dubtes, vacil·lacions i indecisions! He vist el camí, el vaig emprendre i el segueixo. Costa amunt, apa! apa!, ofegant-me per l'esforç: però sense detenir-me a recollir les flors, que, a dreta i esquerra, em brinden un moment de descans i l'encant de la seva aroma i del seu color... i de la seva possessió: sé molt bé, per experiències amargues, que és cosa d'un instant prendre-les i agostar-se: i no hi ha, en elles per a mi, ni colors, ni aromes, ni pau.

En record d'aquest romiatge, Mn. Josepmaria guardava en una petita arqueta un grapat d'espigues com símbol i esperança de la fecunditat apostòlica en el mes de maig.

Del retorn del romiatge a Sonsoles refereix Sant Josepmaria en la seva relació una petita anècdota, i la tanca amb els punts de meditació d'aquella tarda.

[...] en tornar, mentre resàvem el Sant Rosari, va volar, travessant el camí, un ocell. Em vaig distreure, i —vaig cridar— un ocell! Res més: seguim la nostra pregària; jo, un poc avergonyit. Quantes vegades els ocells d'una il·lusió mundana volen distreure'ns dels teus apostolats! Amb la teva gràcia, no més, Senyor.

I l'últim detall: els punts de meditació que vam considerar a la tornada, en el tren.

1/ Com Déu el nostre Pare va poder, amb més raó, escollir qualssevol altres, per a la seva Obra; i no, a nosaltres.

2/ Com devem correspondre a l'Amor Misericordiós de Jesús, en escollir-nos per a la seva Obra. (Més o menys, era això).

3/ Veure que bonic és l'apostolat de l'Obra, i quina gran l'empresa dintre de pocs anys —ara mateix— si corresponem.

La petició: un esperit de sacrifici total, d'esclavitud, per Amor, per a l'Obra.

Madrid — maig — 1935.

primer-romiatge-de-sant-josepmaria-a-
sonsoles/ (01/04/2025)